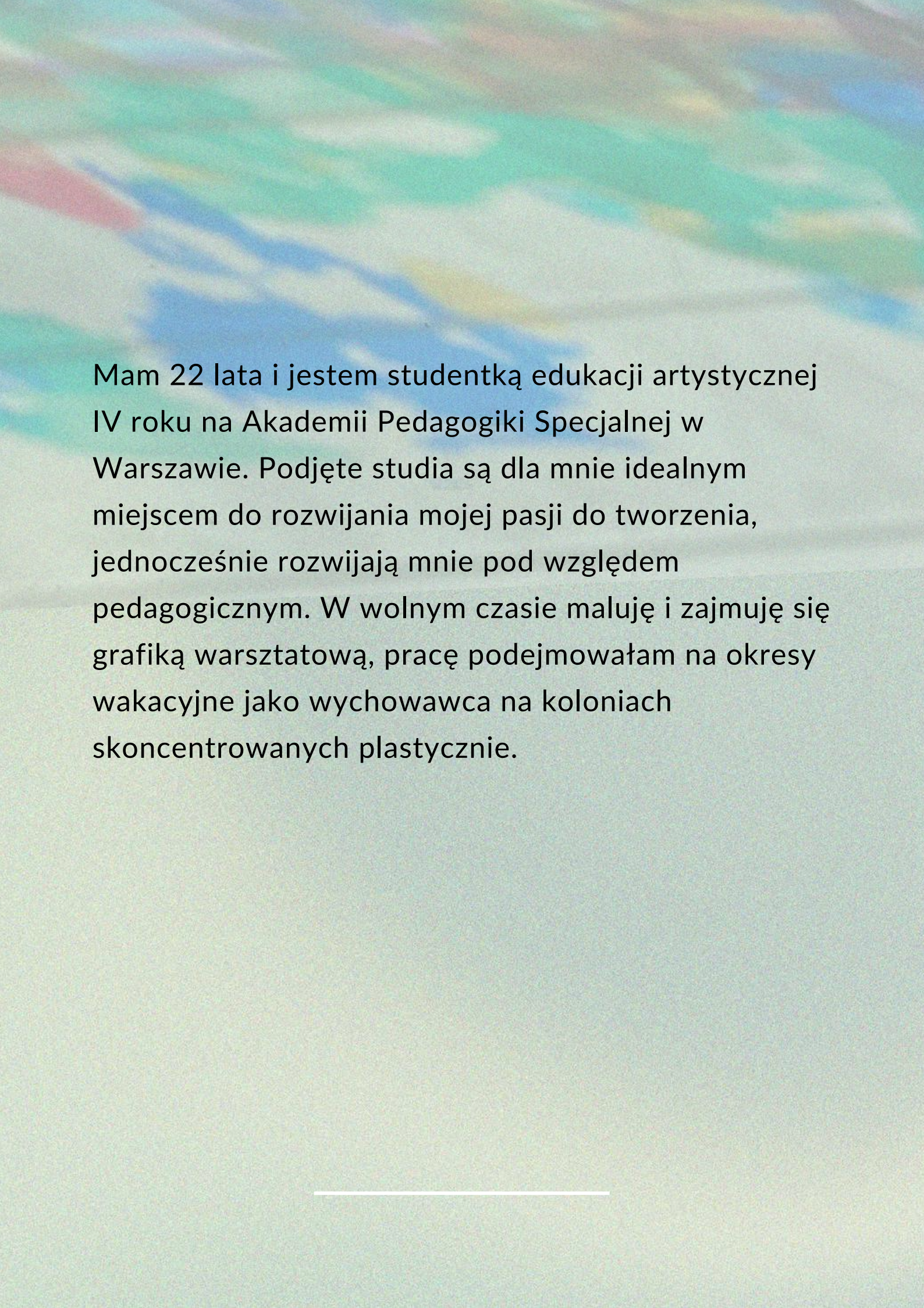

P a u l a B r z o z o w s k a

Portfolio

2024

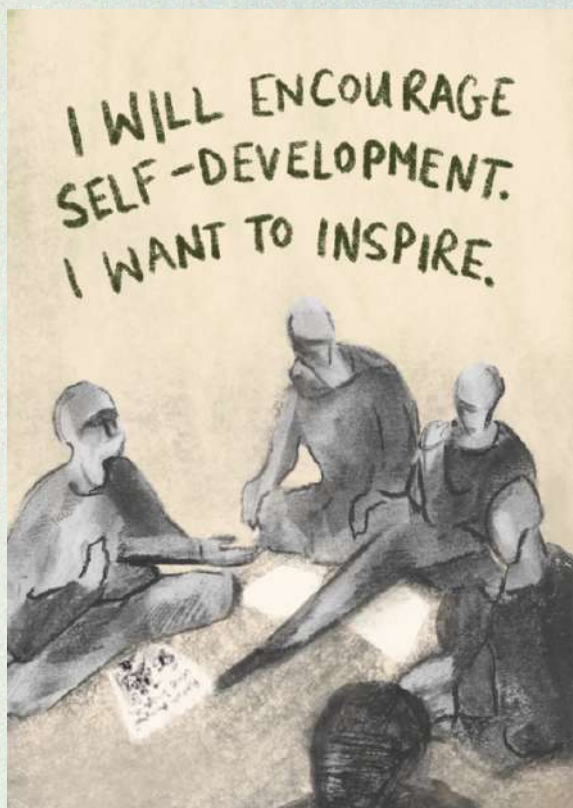
Mam 22 lata i jestem studentką edukacji artystycznej IV roku na Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie. Podjęte studia są dla mnie idealnym miejscem do rozwijania mojej pasji do tworzenia, jednocześnie rozwijają mnie pod względem pedagogicznym. W wolnym czasie maluję i zajmuję się grafiką warsztatową, pracę podejmowałam na okresy wakacyjne jako wychowawca na koloniach skoncentrowanych plastycznie.

Poradnik Młodego Nauczyciela

Z okazji organizowanej na Akademii Pedagogiki Specjalnej międzynarodowej konferencji artystyczno-naukowej, SUP (Sztuka Uczy-Pomaga), wraz z grupą osób z mojego roku stworzyliśmy podręczny poradnik młodego nauczyciela.

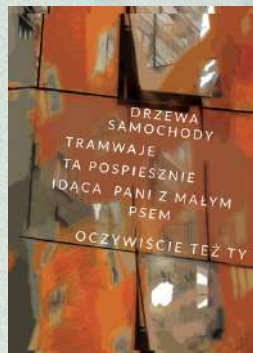
moja ilustracja:

Książka o odbiciach

Do wykonania projektu książki o odbiciach użyłam wcześniej wykonanych przeze mnie elementów rysowanych na plexi. Sfotografowałam je i przerobiłam w photoshopie, następnie zleciłam je do druku cyfrowego na przezroczystej folii i każdy arkusz przymocowałam do arkusza plexi w formacie A4. Książkę złączyłam przy pomocy metalowych kółek.

Książka o odbiciach

Dzięki materiałowi z którego wykonana jest książka, strony przed rozłożeniem nakładają się na siebie

Projekt był prezentowany na wystawie końcowo rocznej w Instytucie Edukacji Artystycznej na Spiskiej 16 i na wystawie organizowanej przez for4the20s
pt.: Przestrzeń, 23.06.2024 na Górczewskiej 62/64

Szukając przestrzeni wróciłam na drzewo
(mając nadzieję, że mnie z niego nie wyrzucą)

Szukając przestrzeni wróciłam na drzewo (mając nadzieję, że mnie z niego nie wyrzuca)

OPIS:

Kiedy dorastamy, nasza potrzeba własnej przestrzeni rośnie razem z nami. Od kiedy pamiętam szukałam swoich miejsc; duży parapet, bunkier z koca, drzewo. Kiedy byłam młodsza, przesiadywałam godzinami na drzewach, szczególnie upodobałam sobie jedno, rosnące nieopodal domu. Któregoś dnia stróż zajmujący się naszym osiedlem, zagadnął mnie wskazując palcem na moje miejsce:

Ostatnio rada osiedla chciała usunąć to drzewo, powiedziałem im, żeby tego nie robili, bo często przesiaduje na nim dziewczynka.

Powiedziawszy to odszedł.

Od tamtego czasu czułam się odpowiedzialna za moją przestrzeń. Wchodziłam na drzewo, by pokazać, że nie warto go ścinać. Jednocześnie byłam zła wyobrażając sobie, co by było gdyby mi je tak po prostu odebrali.

Dawne emocje i rozterki nie zniknęły z czasem, zmieniły tylko formę. Ciężko jest mieć swoje miejsce na świecie, wiele osób w moim otoczeniu nie czuje się bezpiecznie.

Chciałoby się rzucić to wszystko i wyjechać w Bieszczady.

Niestety, do tego też potrzebny jest duży nakład środków.

Nam po prostu brakuje tu miejsca, a ja się zastanawiam jak i komu pokazać, że jest nam ono potrzebne.

Przygotowując się do pracy spędziłam trzy godziny siedząc na tym samym drzewie, które jest opisane w opisie. Zamontowałam za sobą kamerę i za jej pomocą nagrałam krótki filmik. Spędzając tam czas miałam jedynie kilka kartek i ołówki, nie chciałam rozpraszać się dodatkowymi bodźcami.

Praca była prezentowana na wystawie studentów Instytutu Edukacji Artystycznej z Akademii Pedagogiki Specjalnej w 2023 roku.

Całość była umieszczona w niedużej toalecie, co miało podbić wrażenie braku przestrzeni. Z głośnika puszczany był dźwięk, nagrany podczas siedzenia na drzewie (krzyki dzieci bawiących się na pacu zabaw) , na laptopie leciał zapętlony filmik (ja siedząca na drzewie). Mocny snop światła z latarki punktowo oświetlał wywieszone na ścianie szkice.

s e r i a : O d b i c i a

seria Odbicia jest projektem, który realizowałam jako moją pracę artystyczną licencjacką

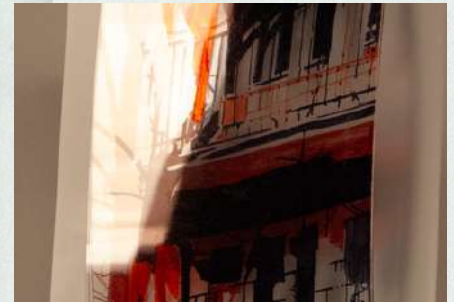
Obserwowałam odbicia znajdujące się na szybach budynków w centrum Warszawy. W skład serii wchodzi jeden duży obiekt umieszczony na mlecznobiałej plexi o wymiarach 75 cm x 75 cm. Elementy mniejszych plexi są umieszczone przy pomocy niewielkich plastikowych pręcików.

Pozostałe obiekty są w formatach A4 oraz A5. Najmniejsze odbicia są prezentowane w podobny sposób jak duża praca. Posiadają własne mlecznobiałe plexi w formacie 30 cm x 20 cm. Obiekty A4 mają zrobione własne formy z pianki modelsrskiej, dzięki którym są wolno stojącymi pracami.

s e r i a : O d b i c i a

Projekt był prezentowany w całości na
mojej obronie w Instytucie Edukacji
Artystycznej na ulicy Spiskiej 16
jeden obiekt był prezentowany na
wystawie organizowanej przez for4the20s
pt.: Przestrzeń, 23.06.2024 na
Górczewskiej 62/64

Mam więcej wykonanych
materiałów i jestem
zmotywowana do dalszej
pracy nad tym
projektem

by lepiej pokazać jak zachowują się odbicia zrobiłam
krótki film poklatkowy z jednym z nich

Link:

<https://vimeo.com/1010893576?share=copy#t=0>

Podczas pierwszego etapu studiów byłam w stanie rozwinąć wiele moich umiejętności i kompetencji, ale przede wszystkim znalazłam aspekty otaczającego mnie świata, które zamierzam zgłębiać.

Aktualnie w wolnym czasie maluję obrazy i amatorsko zajmuję się fotografią. Najczęściej fotografuję codzienne sytuacje i odbicia, które mnie na codzień otaczają. Od drugiego roku studiów zauważyłam, że odbicia mają w sobie wiele do zaoferowania i wciąż szukam sposobów by je uchwycić i przedstawić. Moja praca licencjacka, część pisemna i artystyczna były związane z tym tematem. Rozpatrywałam tam przestrzeń tworzoną przez odbicia, przestrzeń wizualną, która jednocześnie jest pełna abstrakcyjnych kompozycji i odzwierciedla rzeczywistość.

Podczas moich poszukiwań dotyczących odbić w sztuce zauważyłam jak niewiele uwagi jest im poświęcane. Zważywszy na coraz szybszą modernizację miast, codzienne drogi człowieka są usłane rosnącą liczbą refleksyjnych powierzchni. Niekiedy nakładają się na siebie i łączą. Kiedy poruszamy się odbicia symultanicznie z nami zmieniają się, jak w olbrzymim i żywym kalejdoskopie.

Mój projekt obserwacji odbić postanowiłam zgłosić do naboru ponieważ uważam, że te prace są intrygujące wizualnie i jednocześnie nie wymagają dużej przestrzeni do ekspozycji. Chciałabym dołączyć do otwierającego się centrum sztuki licząc na to, że spotkam osoby, które mogłyby mieć intrygujące przemyślenia dotyczące mojej pracy. Mam wiele pomysłów dotyczących tego w jakie strony mogę rozwijać ten projekt, ale jestem szczerze otwarta także na prace w zespole. Chciałabym dołączyć do świeżego środowiska artystycznego, szukam ludzi pełnych pasji, a także miejsca otwartego na pomysły.

P a u l a B r z o z o w s k a